

Díkůvzdání - Bohu

Obsah: *Následující skeč se hodí jako součást bohoslužeb díkůvzdání za úrodu. Odpovídá na otázku, co má Bůh s díkůvzdáním společného, proč si Bůh zaslouží dík. Navíc se vyrovnává s vědeckou teorií o náhodném vzniku světa díky velkému třesku a spojuje ji s myšlenkou, že Bůh stvořil i velký třesk, pokud se něco takového skutečně odehrálo.*

Obsazení: *2; loutka/maňásek a člověk (farář nebo jiný spolupracovník)*

Scéna: *Dialog u darů vystavených v den díkůvzdání*

Zdroj: *KIGO-INFO, Nr. 3/2012*

Překlad: *Michal Šourek (michal.sourek@evangnet.cz)*

L: (bere si do ruky jablko, prohlíží si ho) Děkuji ti, jablko!
(položí jablko nazpátek, bere si bramboru, prohlíží si ji) Děkuji ti, bramboro!
(položí bramboru nazpátek, bere si mrkev, prohlíží si ji) Děkuji ti, mrkvi!
(položí mrkev zpět, bere si obilí, prohlíží si je) Děkuji ti, obilí!
(položí obilí zpět, bere si salát, prohlíží si ho) Děkuji ti, saláte!

F: Můžeš mi, prosím tě, říct, co to tady děláš?

L: (položí salát nazpátek) Děkuju. Vzdávám tady díky. Dneska je přece den díkůvzdání, nebo ne?

F: No to ano, ale ...

L: Je den díkůvzdání a tak vzdávám díky jablkům a bramborám, mrkvi a salátu, ...

F: Počkej, počkej. Den díkůvzdání neslavíme proto, abychom děkovali ovoci a zelenině.

L: A proč ho tedy slavíme?

F: Den díkůvzdání slavíme proto, abychom za jablka, brambory, mrkev, obilí a salát poděkovali Pánu Bohu.

L: Co s tím má společného Bůh? Jablka přece rostou na stromě. Brambory rostou v zemi. Obilí na zemi.

F: To je pravda! Ale kdo dává tomu všemu růst, kdo posílá déšť a sluníčko?

L: Přece příroda.

F: A kdo stvořil přírodu?

L: Přírodu stvořil velký třesk.

F: Co ty víš o velkém třesku?

L: Vím o tom všechno. Od svého bratra. Všechno mi to vysvětlil: Před mnoha miliardami let neexistoval vesmír, slunce, ani země, ani žádní lidé. Všechna hmota byla stlačená do jedné malé, velmi husté hroudě. A pak došlo k explozi a tahle malá hrouda se rozprskla do obrovského prostoru. Na začátku to všechno bylo strašně horké, ale postupně to chladlo. A začaly vznikat hvězdy a planety. A vznikla taky Země. A o milióny let později vznikl na Zemi život.

F: To zní na první poslech docela logicky. Ale kdo zapříčinil ten velký třesk.

L: To jsem se už často taky ptal sám sebe.

F: Víš co, povím ti teď příběh o stvoření světa.

L: Ale ne ten, jak stvoření světa trvalo sedm dní, a v ráji žili Adam s Evou. Ten už znám.

F: V příběhu, který ti povím, došlo k velikému třesku.

L: Tak už začni.

F: Bylo jednou jedno Nic - a Bůh. Bohu se zdálo, že to Nic je příliš nudné. Musel to Nic hlídat, ale hlídal jenom samé Nic. Bůh chtěl něco doopravdy chránit, opatrovat, hojit, něčemu žehnat. Přemýšlel a přemýšlel a pak popadl budoucnost a vytáhl z ní stéblo trávy. Pak to stéblo smotal do kuličky a požehnal mu a prstem tu kuličku odpálil pryč. S velkým třeskem odletěla tam, kde bylo jen samé Nic - a vybuchla. Najednou tu byla spousta ohně. Oheň se změnil na žhavou lávu a ta začala pomalu chladnout. Bůh do ní silně fouknul a ze žhavé lávy vznikla velká spousta krásných

kouli. Bůh se zaradoval, protože jedna z nich přesně odpovídala jeho dalším plánům. Požehnal té kouli a udělal z ní nejkrásnější kouli ze všech - a začal jí říkat planeta Země. A na té kouli se objevila voda a souš, tráva a další rostliny, zvířata a také lidé. Bůh rychle požehnal i ostatním koulím a dal jim energii, aby svítily. Jedné velké kouli nedaleko Země dal hodně energie, aby svítila a dávala teplo i jeho nejmilejší kouli - Zemi.

- L: Ty si myslíš, že jestli byl nějaký velký třesk, že ho způsobil Bůh?
- F: Přesně tak! Vůbec nejsem schopen věřit a nedokážu si ani představit, že ty a já, rostliny a zvířata, Země, na které žijeme, že to všechno vzniklo nějakou jen náhodou díky nějakému třesku před mnoha miliardami let. Myslím si, že stvoření Země, rostlin, zvířat a nás lidí byl dobrý Boží nápad.
- L: Taky si to myslím.
- F: Vidiš, a proto slavíme den díkůvzdání. Říkáme Bohu: „Díky!“ Díky za...
- L: Díky za jablka, brambory, mrkev, obilí a salát.
- F: Děkujeme Bohu za to, že nás stvořil a že nás má rád.
- L: Díky, dobrý Pane Bože! Díky za překrásnou Zemi, na které žijeme. Díky za moji rodinu. Díky za mého psa. Díky za květiny na zahradě. Díky za slony v Africe. Díky, dobrý Pane Bože. Napadá mě tolik věcí, za které můžu Bohu poděkovat. Vůbec nemůžu přestat děkovat, protože Bůh to všechno udělal tak krásné.